

saber si el poble la ovacionaria o la rebutjaria. S'esdevingué que fou rebutjada clarament. La seva palesa desautorització demostra que a Olot hi ha ciutadans que tenen el sentit de la dignitat col·lectiva.

UNA SESSIÓ MUNICIPAL LLARGA.—Hi havia al Consistori municipal una majoria gregària, abans dòcil a les indicacions de la minoria que pròpiament regia el Municipi; mes aquesta majoria s'ha declarat en una mena de rebel·lió, i, abandonada al propi impuls, hauria arribat a fer-se més encara que no còmica, ja, enfadada.

En les dugues últimes sessions municipals, el domini d'aquesta majoria duia l'Ajuntament al descredit popular. Calia que la minoria intel·ligent es desentengués de les arbitriarietats i incoherències en que s'anava a enfonsar tristament el Municipi. Així s'ha donada tota responsabilitat clarament a la inconscient majoria. Probablement per aixó don Eveli Barnadas presentà la dimissió del càrrec de President del Consistori. Deu ser efectivament enfadós de presidir un Municipi que s'enfonsa en les pitjors ridiculeses sense adonar-se'n gens ni mica.

ELS PRÉMIS BOTET-MONSALVATJE. UN RECORD.—El nostre amic don Josep Saderra forma part del Jurat que ha d'adjudicar els premis Botet-Monsalvatje, oferts per l'Ajuntament de Girona.

L'adjudicació del premi Monsalvatje ens porta a la memòria el deute que tenim amb l'historiador olotí.

Fou demanat a l'Ajuntament d'Olot, no ja instituir cap premi amb caràcter periòdic sinó una cosa més humil i senzilla: només que en homenatge a l'historiador olotí, l'Ajuntament encarregués un estudi a l'il·lustre publicista Miquel dels Sants Oliver sobre la guerra dels remences, que havia estudiada En Monsalvatje.

Aquest senzill homenatge s'adormí entre les mans dels regidors de llavors al passar-los la iniciativa a la Comissió corresponent. Aquesta desídia troba explicació: era una qüestió de cultura i aquells regidors havien de figurar després en la U. M. N. olotina.

PARAULES CONTRARIES I ACTITUDS IDÈNTIQUES.—En un míting celebrat dissabte darrer al Teatre Principal, un orador declamava sobre temes anti-religiosos amb un to inflamadament ingenu d'evangelitzador. El dia abans el senyor Alcalde de tràmit feia cantar una crida de to faritzaic prohibint la blasfèmia. Són actituds tal vegada idèntiques. Afortunadament, les qüestions que voldrien moure ambdós senyors no son vives en la consciència pública. Les expressions del primer i l'accent del segon són aquí gairebé estèrils.

EL FERROCARRIL D'OTOT A TORELLÓ.—La ciutat d'Olot pendrà part en el concurs de ferrocarrils secundaris obert per la Mancomunitat de Catalunya.